

VOORWOORD

*Albert Ponsioen - hoofdredacteur
LVB Onderzoek & Praktijk*

Het schrijven van dit voorwoord is één van mijn laatste klussen bij het Landelijk Kenniscentrum LVB én mijn allerlaatste kunstje als hoofdredacteur van *LVB Onderzoek & Praktijk*. Mariët van der Molen, al jarenlang lid van de redactie, neemt het stokje van mij over. De record-omvang van dit najaarsnummer geeft aan dat het tijdschrift in ieder geval in kwantiteit gegroeid is. Het oordeel over de kwaliteit laat ik graag aan u als lezer over.

De bijdragen in dit nummer bieden een rijk palet aan onderzoeksresultaten en praktijkervaringen. *Bas van Diggelen* en *Anne-Freda Brouwer* behoeden ambulante hulpverleners om als een 'Sjakie' te worden vermangeld tussen gezinnen en instanties. De auteurs reiken onder meer handvatten aan om de rollen en taken van de hulpverlener voor de betrokkenen duidelijker te maken.

Dat er onderling grote verschillen zijn tussen personen met een LVB-classificatie wordt duidelijk in het artikel van *Evelien Platje* en *Katy de Kogel*. Hierin wordt een pilot-studie beschreven waaruit bleek dat er grote verschillen zijn tussen individuele reclasseringscliënten met LVB-problematiek in het neuropsychologisch functioneren.

Soortgelijke bevindingen worden vermeld in het artikel van *Gabriëlle Mercera*, *Jessica Vervoort-Schel*, *Roel Kooijmans* en *Xavier Moonen*. Een exploratief dossieronderzoek laat zien dat er bij jeugdigen functionerend op een LVB of ZB niveau vaak sprake is van een grote diversiteit aan problemen.

De behandelpraktijk krijgt aandacht in de bijdrage van *Esmée Schijven*, *Daan Hulsmans*, *Nadim Bex*, *Joanneke VanDerNagel*, *Jeroen Lammers*, *Roy Otten* en *Evelien Poelen*. Het

programma komt tegemoet aan de individuele behoeften van de jongeren die behoren tot deze complexe doelgroep door een gepersonaliseerd preventieprogramma aan te bieden. Het preventieprogramma 'Take it personal!' is gericht op het verminderen van middelengebruik bij jongeren met LVB-problematiek voordat dit gebruik tot hardnekkige stoornissen leidt. Ook bij dit programma blijkt weer een aanbod op maat belangrijk vanwege de heterogeniteit van deze groep jongeren.

Een inspirerend voorbeeld van het verbinden tussen het onderzoek en de praktijk is het werk van *Gerard Kocken*, GZ-psycholoog bij Levvel5. Gerard verdedigde 23 oktober j.l. zijn proefschrift getiteld 'Bekijken jullie het maar!', waarin de residentiële behandelmethodiek 'de Dialoogmethode' tegen het licht wordt gehouden. Wij hopen in een volgend nummer van *LVB Onderzoek & Praktijk* meer aandacht aan de resultaten van dit onderzoek te besteden. Als opwarmer in dit nummer alvast een korte samenvatting.

En als u net als *Mariët van de Molen* en *Annematt Collot d'Escury* geïnteresseerd zijn in de mijmeringen van een bijna-pensionado die met enige weemoed terugkijkt op een 20 jaar dienstverband bij het Landelijk Kenniscentrum LVB, dan verwijs ik u graag naar het afscheidsinterview in dit najaarsnummer (en geloof niet alles wat u hierin leest).

Rest mij nu nog om mijn oprechte dank uit te spreken naar alle kinderen en jongeren, hun ouders en verzorgers, hun begeleiders, hun leerkrachten, naar mijn collega's van de OBC's, de collega's van overige zorg- en onderwijsinstellingen, naar de onderzoekers van Hogescholen, Universiteiten en kennisinstututen en natuurlijk naar mijn collega's door

de jaren heen bij de VOBC en het Landelijk Kenniscentrum LVB, naar de redactieleden van *LVB Onderzoek & Praktijk* en naar alle collega's die vaak belangeloos aan al die werkgroepen en projectgroepen deelnamen waarvoor ik hen uitnodigde. Dank voor al die bijzondere ontmoetingen en ervaringen waarmee ik kennis opdeed en deze weer mocht doorgeven. Vooral de kinderen, jongeren en hun gezinnen hebben mij steeds meer gesterkt in de opvatting dat het label LVB hun ernstig tekortdoet in het omschrijven en bovenal in het verklaren van hun problematiek. Meer aandacht voor kinderen, jongeren en volwassenen met LVB-problematiek moet mijns inziens vooral leiden tot het beter onderkennen van hun unieke profielen van talenten en kwetsbaarheden. Talenten die in het onderwijs te weinig aandacht krijgen en kwetsbaarheden op de gebieden die in het onderwijs en in de maatschappij juist hogelijk gewaardeerd worden.

Graag tot een volgende en dan waarschijnlijk onverwachte ontmoeting en ik wens opnieuw een ieder veel sterkte, wijsheid, geduld en gezondheid toe de komende winter en hoop als een ieder op tijden waarin wij de huidige periode achter ons kunnen laten.